

θυμόν τ' ἠπίοντα ἀδέσφατα, δευομένοις δὲ
 140 εὐμενέα χραίσμιν, χήρησί τε πενθαλέησι,
 ζεύγματα κεδνάων ξύν ἀκοίτης παρθευικάων,
 οἶκτον δὴ ξείνων τε, πολυπλάγκτων τε πενήτων,
 ὄρφανικῶν τε τροφάς, καὶ τ' ἰητήρια νέσων.
 εἶδ' ἔθεν ἠρώας τις ἰδ' εὐκλείας κεν αἰεῖσαι
 πρήξιας, ὡς ἐπέοικε, καὶ ἰθείας νυ θεμίσις.
 τίς δ' ἔθαμβήσῃ θεύμενος οἰκοδομήν τε
 αἴγλην τ' ἀρχείων νεοτεύκτων ὑφορόφων τε,
 κρηνῶν καὶ λιρῶν, λειμώνων τ' ἀνθεμοέντων;
 τᾶλλα δ' ὀκόσσα τέτυκται εἴς δαπάνης σοφίη τε;
 150 Ἄλλὰ φίλοι κλεινοὶ δ' ἠγήτορες ἠδέ τε λαοὶ,
 ὅσσοι ἐν εὐνομίῃ Δακέων χθόνα τήνδε νέμεοδε
 πίονα κροτορόφον τ', ἐριβώλακα, πελυβοτείραν,
 αὐτὰρ Ἀλεξάνδροιο ἐπαυρέετ' ὄρχαμιν ἄδδην
 κωλεμένων χαρίτων, ἔλεος δ' εἶο καὶ γε θεμίσιων,
 εὐξαοῦ ὑψιμέδοντι θεῶ πατρὶ αἰὲν ἐόντι
 ὧς κεν Ἀλεξάνδρω πιτυτόφρονι ἠγεμονῆϊ
 δοίη σκῆπτρα φέροντ' εὖ ἴφι τε ἠγεμονεύειν
 δηρὸν ἐν εὐκλείῃ· σόον ἔμμεναι ἠδ' ἀσινῆ τε,
 φαιδίμω ἢ ξύν ἀκοίτι, τέκεσσί τε φαιδιμόεσσι,
 160 παντοῖς ἄτερ τε κακῆ κρηῆναι πᾶν δ' οἱ εἰλδωρ·
 ἀφθιτῶν ἑρανόμηκες ἰδ' ἐδῶλόν κῦδος ὀπάσσαι,
 ὀκκίσα δ' οἱ χαρίεντα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 κινῶν δυσμενέων τ' αἰεὶ καθυπέρτερον ἔμμεν,
 παντοίων τ' ἀγαθῶν ἀπόνασθαι, καρτεροῖν ἔρκος
 ὑμῖν